

Abla Zayıfla

– AhmetZeytinci · 10 Haziran 2025

Beş kardeştiler aslında. Bir ağabeyleri ile ablaları seneler önce Hakkın rahmetine kavuşmuş geride sadece üç kardeş kalmışlardı. Ablası Emine'ye takılırdı Cevdet. Abla biraz kilolu. Balık etinin bir iki tık üstü denilebilir. Haliyle anlamışsınızdır, yemeyi içmeyi seven bir insan... Eli de hafif güzel yemekler tatlılar yapar...

- Abla zayıfla sana bir çift ayakkabı bir de güzel deri çanta.
- Tamam tamam bu sefer zayıflayacağım.
- Zaten eniştede senin bu kilolu halinden memnun değil.
- Haklısın o da benim kilolu halimi sevmiyor.
- Tamam o zaman işte sana fırsat zayıfla çanta ile ayakkabın benden.
- Tamam tamam yarın başlıyorum rejime...
- Başla da ama bırakma, arada kaçamak yapma.
- Yapmam yapmam.

Aradan bir müddet geçer...

- Bakayım abla sanki zayıflamış gibisin.
- Evet evet verdim bir kaç kilo
- Sanki dur bakayım bir kaç kilodan fazla vermiş gibisin.
- Geliyor mu benim ayakkabı ile çanta.
- Tabi tabi hemen alırım mesele yok. Sen az daha ver kiloları...

Bir müddet daha geçer... Cevdet sözünde durur.

- Al ablacığım bak ne güzel oldun kilo verince.
- He vallahi. En çok da enişten sevindi bu işe...
- Demek ki neymiş?
- Neymiş?
- Kilo hamallıkmış.
- Vallahi haklısın ama işte olmayınca olmuyordu...
- Bir daha gayret et de alma.
- Bilmem ki nasıl olur. Gün yapıyoruz orada illaki yerim yani...
- Ben anlamam kilo aldın mı gelir çanta ile ayakkabıyı geri alırım.

Kakara kikiri kakara kikiri gülüşmeler...

Bir müddet sonra...

- Ablaaaaa hani dikkat edecektin yine kilo almışsın.
- Aldım aldım he vallahi.
- Böyle mi konuşmuřtuk ama?
- Olsun yine veririm sen de ayakkabıyla çantayı hazırla yine...

Kakara kakara kakara... Gülüşmeler...